

Nadal: Una esperança pel camí del compromís

Toquem de peus a terra i adonem-nos de la situació. Se'ns presenta un Nadal —unes Festes, com es diu popularment— amb un caire d'austeritat. Segons la premsa l'únic article que pensa disminuir els preus són els torrons. Més aviat semblava que se'ns estaven acabant els torrons i ara resulta que els rebaixen. Però no ens animen massa. Quedi clar que és l'únic article que ve a realitzar el gran desig dels consumidors. Els altres es desapareixen dia per dia. Austeritat en la benzina, en el vestir, en les joguines d'uns Reis que es preveuen amb unes carrosses més magrament equipades. Aquest sentit de misèria, però, no es nota només en els articles de consum, sinó sobretot en la precarietat de la situació econòmica general. Bona quantitat d'empreses estan fent figa; algunes de les que havien tingut més espais publicitaris a la televisió, i més treballadors cada dia es van quedant sense feina. L'atur laboral comença a estar a l'ordre del dia. Ja es deurà anar veient de quina manera els tòpics d'aquest temps de l'any «felicis fiestas de Navidad y próspero año nuevo» van entrant en l'ànim de tanta gent sense diners i sense esperances d'aconseguir-ne. L'atur no és només dels qui no tenen feina, sinó també dels qui fan vaga per la manca de correcció de llur condició salarial.

D'altra banda un contrast. No fa gaires dies una conversa entre dos joiers es desenrotllava més o menys en aquests termes: «no tingui por Sr. X., els nostres clients no les senten les crisis». Els qui decideixen fer suspensió de pagaments poden continuar tirant. Els qui no tiren de cap manera són els qui deixen de cobrar la setmanada justa que abans els pagaven.

Si aixequem la mirada vers el camp internacional, els grans polítics mai havien practicat tant l'alpinisme com ara. Sempre es troben en una «cumbre» o altra per tal d'intentar resoldre tants i tants problemes insolubles. Pactes comercials, preu de l'energia, cursa d'armaments, dominis territorials i marítims, situació explosiva de l'Orient Mig, etc. Bombes que exploten per tot arreu, fins i tot a casa nostra, que ja és dir. Segrestos d'avions, de persones, i fins i tot de cadàvers. La fam, que ja és un mal crònic. En fi, tota una nova odisea.

I enmig de tot això, en mig d'un món desigual i d'interesos creats, «Una veu clama en el desert, aplaneu el camí del Senyor» (Isaïas) NADAL. «Els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts resusciten, els desvalguts senten l'anunci de la Bona Nova i feliç aquell que no quedarà decebut de mi» (Mat. 11). És massa fàcil quedar decebut de Jesucrist amb aquella expressió ja popular de «com és que Déu permet totes aquestes coses?» El profeta Isaïas continua dient: «el poble que estava en les tenebres ha vist una gran llum». Quina llum ens és donat de veure a nosaltres en la situació concreta dels nostres dies? O dit d'una altra manera, quina forma pren la Bona Nova que Jesús ve a anunciar-nos als desvalguts de l'any 1974?

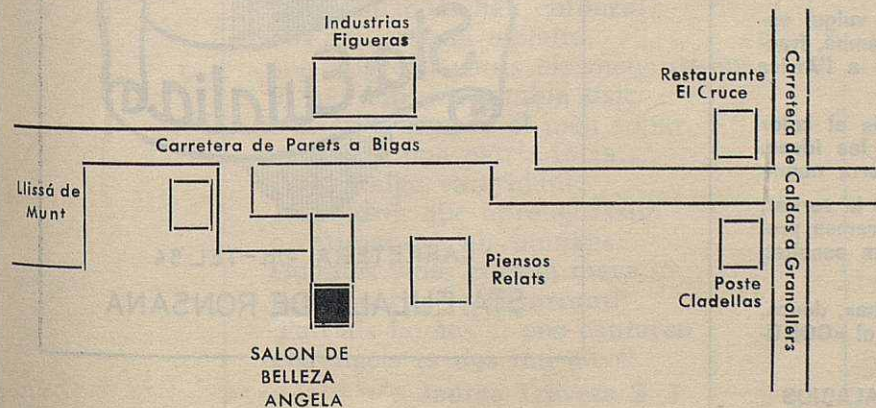
La Bona Nova avui ens invita a prendre una actitud davant els fets. La llum que el poble entenebrit ha de veure és la possibilitat de reeixir de les pròpies tenebres vers una nova humanitat. A més, Jesucrist s'ha compromès a donar-nos les forces per a fer-ho. Aplanar el camí del Senyor en mig del desert. Fer realitat la vista dels cecs, el caminar dels coixos, la resurrecció dels morts, en una paraula; l'anunci joios als pobres. Ens cal obrir de bat a bat els nostres sentits per tal d'exposar-los a la influència de la realitat que ens envolta. Cal que ens tornem sensibles davant dels fets i, canviant la nostra manera absurda de veure les coses, sentim la joia profunda de comprometre'ns al servei dels altres. Adquirir una consciència que se sent realitzada i joiosa a mesura que creix la sensibilitat per les necessitats dels altres. Però als cristians Nadal és sentir l'alegria immensa, de veritat, de lluitar per a que es realitzi en el nostre món la salvació que allibera el poble de les tenebres i els pobres de la seva misèria i els fa descobrir unes noves possibilitats de vida.

La resposta és ben clara i senzilla: actuar. No pas com un pes més que la nostra fe ens imposa, sinó essent nosaltres els primers de sentir-nos alliberats per aquesta acció que fa realitat aquella frase de Jesús: «ningú estima tant —i estimar és sempre un motiu de plenitud i de joia— com el qui dona la vida pels amics». Així, en mig del desert, obrirem aquell camí que porta vers l'encontre ple i sense limitacions amb el Senyor.

LLUÍS FERRET

Salón de Belleza

Angela

Le ofrece sus servicios de
ESTETICISTA DIPLOMADA
 en
Belleza Facial - Depilación y
Estética corporal

«Casa Xicola» - Teléfono 158

LLISSA DE MUNT (Barna.)